

SOBAT

WIJ WERDEN
GEROEPEN

W O M I

vfonds investeert in VREDE

Monuta Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op.

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten
24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

VETERANEN
WISSELT
DE DIENST
VAN DE VREDE

Monuta
De steun bij ieder afscheid.

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië

Ereveld Menteng Pulo

Ereveld Pandu

Ereveld Ancol

Ereveld Candi

Ereveld Kalibanteng

Ereveld Kembang Kuning

Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetssoldaten, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen vertegenwoordigen. Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter
L. Noordzij
P. de Hoogstraat 6
6181 DH Elstoo
Tel. 046-4360607
E-mail:
linoordzij@hotmail.com

**Vice-voorzitter/
Secretaris**
K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 53
2993 BB Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail:
klaasorsel@live.nl

1e Penningmeester
A. Lujendijk
Voortijk 475
2993 DE Barendrecht
Tel. 0180-618423
E-mail:
iam.lujendijk@gmx.net
Banknummer
NL49 RABO 0100 4201 43
of
NL92 INGB 0004 2393 98
t.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester
P. Bergman, Smeetsjeshof-
straat 11, 6005 SC Weert
Tel. 0485-564041/
06-12202692. E-mail:
pbergman40@conline.nl

**Voorzitter/secretaris
Sociale Commissie
Budgethouder
Fonds Sociale Zorg**
Th.H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Lelidorp
Tel: 071-5416936
E-mail:
Theorump@gmail.com

Vz. VOMI Binnenland
A.M. Mol
De Wiezeboom 9
8332 JT Steenwijk
Tel. 0521-512095
E-mail:
ammol@ziggo.nl

Ordedien
R. Grib; J.M. Blom;
G. de Jong;
E.J.F. Smoorenburg;
G.C. Meuwse;
L. Noordzij

Leden van Verdienste
T.J.J. Gaastra; J. Oldenbeuving; P.N. Weber;
J. v.d. Ham; H.H.M. Miegler;
F.W. Ruyvenhoven; A.W. Scholten; J. Krüder;
G.M. NatheKaas-Deteman; P.J. NatheKaas;
K.J. Orsel; W.A.J.R. Roza; J. Hoewelaken;
Th.H.A. Rump; A.M. Mol; A. Lujendijk

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen en het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het jheren voor het bijvend eren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen atemede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamborhigheidsgevoel bij en de kameradschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken.

los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwachte doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.F. Coopmans, Brigade-generaal der Jagers bd

Leden J.M. de Kleyn, Luitenant-generaal der Infanterie bd
Prof. dr. R.A.C. Holstbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. NatheKaas-Deteman
Amsteipad 17
5181 EA Rozenburg
e-mail: vominda@gmail.com

Correspondentie:

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS"
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgaa van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zieswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Rump (zie onder bestuur)
Secretaris/redacteur E. Falck
De Bongerd 94
5345 JW Oss
Mobiel: 06-54974055
E-mail: efoss@xs4all.nl

Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)
Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat: "7 December" herdenking 2018 te Schaarsbergen

Druk: Zalsman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:

Nummer 183 22-02-2019

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

Als u dit leest, is het al weer februari. Niettemin wens ik u allen alsnog een gezond en voorspoedig jaar.

In de laatste twee maanden van 2018 heb ik een grote variëteit aan activiteiten voor VOMI mogen uitvoeren. Maar ook die voor de Maatschappelijke Klankbordgroep Breed Onderzoek (MKBG) hebben de nodige tijd gekost.

Een selectie. Op 2 november heb ik bij de Algemene ledenvergadering van het Veteranen Platform een uitgebreide presentatie verzorgd over het Brede Onderzoek. De vertegenwoordigers van de 69 lidorganisaties konden daarmee hun achterban "up to date" brengen.

Een dag later bezocht ik het door het Nationaal Katholiek Thuisfront georganiseerde Requiem In Best. In een kerkdienst worden elk jaar onder grote belangstelling de overleden (Rooms Katholieke) militairen van de krijgsmacht op waardige wijze herdacht.

Op 15 november was ik aanwezig bij de herdenking bij het Monument van Verdraagzaamheid in Haalen. Evenals voorgaande jaren was ook nu weer alles tot in de puntjes georganiseerd.

De afscheidsreceptie van Veteranenaalmoezenier voor Zuid Nederland, Liduina van den Broek (haar vader was Indië ganger), op 22 november heb ik met bezwaard hart bijgewoond. In de loop van vele jaren hebben wij namelijk een prima werkrelatie met elkaar opgebouwd en elkaar geregeld afgelost met toespraken bij herdenkingen, reünies en uitvaarten. Zij heeft met haar empathie veel betekend voor de (Indië)veteranen in Zuid Nederland. Wij wensen haar dat zij mag genieten van haar

welverdiende FLO en pensioen daarna.

Op de 5e bijeenkomst van de MKBG op 26 november discussieerden wij over de regels voor communicatie over het Brede Onderzoek naar media en achterban. Ook is de publieksbijeenkomst van 13 september geëvalueerd en is gesproken over de datum 17 augustus 1945.

Op 7 december heb ik de gelijknamige herdenking in Schaarsbergen bijgewoond. Geleidelijk aan is het aantal deelnemende Indiëveteranen kleiner geworden. Daarom werd de bijeenkomst nu in de filmzaal en naastgelegen kantine i.p.v. in tenten georganiseerd. In de bioscoop was de herdenking net zo waardig en stijlvol als voorgaande jaren en de verschillende toespraken oogstten veel waardering. Het geringere aantal Indiëveteranen bleek niet van invloed op de sfeer bij het aansluitende reüniedeel. Door het slechte weer volgden veel veteranen de plichtigheid bij het monument binnen op het scherm. Verstandig! Niemand wilde een zware verkoudheid oplopen, zeker niet met de feestdagen in het vooruitzicht.

Op 15 december woonde ik de herdenking bij het Indiëmonument op de begraafplaats Barbara in Utrecht bij. Ik kon toen niet bevroeden dat ik op 5 januari op dezelfde begraafplaats de uitvaart van Carl van Broeckhuijsen (90) zou bijwonen. Hij heeft zich o.a. verdienstelijk gemaakt als secretaris van (voorheen) VOMI Utrecht / 't Gooi. Dat hij moge rusten in vrede.

Op 3 januari was ik aanwezig bij de uitvaart van Nick van Dam in Baexem (Lb). Hij was o.a. jarenlang vicevoorzitter van het Nationaal Indië Monument in Roermond. Door een slopende

ziekte werd hij niet ouder dan 69 jaar. Dat ook hij mag rusten in vrede.

Een dag later woonde ik de onthulling van het borstbeeld van de in 2016 overleden luitenant-generaal der Artillerie bd Ted Meines (95) bij.

Een lovenswaardig initiatief van de Gemeente Leidschendam-Voorburg om een prominente inwoner van die Gemeente op deze wijze te eren. Hij heeft veel voor de veteranen betekend, niet voor niets wordt hij "Vader der Veteranen" genoemd.

*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*

"7 December" herdenking 2018

Op vrijdag 7 december 2018 herdachten we voor de 59e maal de militairen van de voormalige 1 Divisie "7 December", de "7 December" Bataljons, het Operationeel Commando "7 December" en 11 Luchtmobiele Brigade (Air Assault) "7 December" die bij de uitoefening van hun taak om het leven zijn gekomen.

"Wij werden geroepen van huls en van haard, te dienen ons volk en ons land. Wij zijn jong en krachtig, vol moed onvervaard, en houden ons woord steeds gestand".

De herdenkingsdienst met toespraken en overwegingen werd dit jaar -gezien de afnemende aantallen bezoekers- gehouden in Gebouw N (met haar recreatiezalen en filmzaal) op de Oranjekazerne te Schaarsbergen. De herdenkingsdienst werd muzikaal ondersteund door het koperkwintet van de Koninklijke Militaire Kapel "Johan Willem Friso" (KMKJWF) en met vocale ondersteuning van het Nunspeets Mannenkoor.

Tijdens de plechtigheid/kranslegging in de middag buiten bij het Divisie-monument ("EM" monument) sprak Commandant 11 Luchtmobiele Brigade (AASLT) "7 December" (brigade-generaal H.G.J.A. Smits) o.a. de volgende woorden "Volharden, juist nu de tijd genadeloos voortschrijdt. Nu er steeds minder nabestaanden en veteranen in leven zijn die gesneuvelden nog hebben gekend. De Indiëgelederen worden elk jaar dunner. En dan is het aan ons, aan de jongere

generaties, om ook voor hen te volharden, om de herinnering aan hun offers levend te houden. Het gemis wordt gedeeld. "7 December", dat is onze band".

Tijdens de kranslegging werd door de voorzitter van VOMI Nederland (generaal-majoor bd L. Noordzij) en de algemeen voorzitter van het Bondsbestuur van de Bond van Wapenbroeders (luitenant-kolonel E. Saiboo) gezamenlijk een krans gelegd.

Foto's: Hernan van der Zijden

Op vrijdag 6 december 2019 zal de 60e herdenking plaatsvinden.

Aanmeldingsformulier

Defilé Wageningen 5 mei 2019

WAGENINGEN 45
NATIONAAL COMITÉ HERDENKING CAPTELATIE

De leden van de Bond van Wapenbroeders en de VOMI kunnen zich middels dit formulier inschrijven voor deelname aan het defilé in Wageningen.

Wij verzoeken u dit formulier z.s.m. doch uiterlijk **vóór 15 februari 2019** ingevuld, ondertekend en voldoende gefrankeerd te zenden naar genoemd adres (zie onderaan dit aanmeldingsformulier).

Naam:

+ Ik ben lid van BvW, afdeling:..... of Identiteitsgroep: IVM/ISB/ING*

+ Ik ben lid van de VOMI, lidvereniging VOMI

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoonnummer: E-mail:

Neemt deel aan het defilé: ja / nee *

Let op: VOMI NL neemt NIET deel aan het defilé met een detachement te voet.

Wil meerijden op een voertuig: ja / nee **

Let op: Leden van de VOMI kunnen zich WEL aanmelden om op een voertuig mee te rijden in het defilé.

Wil tribunekaart voor partner/begeleider: ja / nee * (maximaal 1 per veteraan)

Wil rolstoelplaats voor tribune met partner/begeleider: ja / nee *

Wil gaarne parkeerkaart: ja / nee*

De individuele veteraan dient voor een vrijvervoer NS gebruik te maken van de standaard bij het Veteraneninstituut voor elke veteraan beschikbare vrijvervoerbewijzen. De individuele veteraan dient deze twee vrijvervoerbewijzen zelf aan te vragen bij het Veteraneninstituut (via 'Mijn VI').

* Doorhalen wat niet van toepassing is.

** Alleen voor veteranen die als gevolg van fysieke beperking(en) niet in staat zijn mee te lopen in het defilé.

Datum: Handtekening:

Dit aanmeldingsformulier **vóór 15 februari 2019** zenden naar:

Indien lid van de Bond van Wapenbroeders naar:

**Bond van Wapenbroeders, de heer J. van der Kleijn, Mosselkreekstraat 21,
4675 BN St. Philipsland**

Indien lid van de VOMI naar:

VOMI Nederland, de heer W.A.J.K. Roza, Heemraadstraat 9, 3131 VG Vlaardingen

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen.
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Marieke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Roel Willemsen
Eindhovenesdijk 33, 5688 GN Oirschot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Bakken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Ad Muijwijk
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Han Mennink
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Aart Werkman
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp tel. 0318 - 453 060

www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht
Tel.: 0180-621298
Info@hetrozenpakhuijs.nl
Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden
Maandag t/m zaterdag
08:00-18:00 uur
Vrijdag 08:00-20:00 uur

Niet alle wonden zijn zichtbaar

door Frans Doppegieter

Midden in de bossen rond Bilthoven, in een voormalig pand van de Hartstichting op het terrein Bosch en Duin, is het psychotrauma expertise centrum Psytrek gevestigd. Een instituut dat door middel van het "Intensive8"-programma bij 70% van de behandelde PTSS'ers binnen twee maanden tot weer normaal functioneren leidt. Uw verslaggever onderging in januari 2016 de "Psytrek aanpak".

Het ging al gerulme tijd niet zo heel goed met mij. De PTSS-klachten zoals herbelevingen, emotionele en depressieve buien, slapeloze nachten, concentratieproblemen en het bekende korte lontje waren onmiskenbaar aanwezig in mijn dagelijkse leven. Toen ik in november 2015 ook nog eens werd geconfronteerd met de indringende berichtgeving rond de aanslagen in Parijs, die mijn geweldstrauma's triggerden en eind van die maand mijn moeder kwam te overlijden, waardoor mijn jeugdtrauma geactualiseerd werd, liep de emmer over. Mijn problemen verdiepten zich dermate, dat van een normaal functioneren in december geen sprake meer was en dat ook mijn echtgenote voorzichtig, doch duidelijk naar voren bracht, dat er eigenlijk niet meer met mij was te huizen.....

In de contacten in het verleden met wijlen Remco Seijn (voormalig voorzitter BNMO en InLuwte) had ik vernomen dat hij als voorzitter van de Raad van Commissarissen betrokken was bij de opzet van een nieuwe en unieke PTSS-kliniek. Mijn Ibiza-buddy Peter Jongman had mij bij een ontmoeting in Doorn verteld over zijn nieuwe baan als locatiecoördinator bij Psytrek en had mij een foldertje bezorgd.

Daarmee gewapend toog ik op 28 december op consult naar de huisarts met een duidelijke wens: verwijzing naar Psytrek in Bilthoven. Dat bleek geen probleem en met het begeerde papiertje op zak bezocht ik www.psytrek.com en vulde op de website de tien vragen van de PTSS zelftest in. Met zes positief beantwoorde vragen kom je in aanmerking voor aanmelding. Met de zekerheid van de volle score van alle tien vragen vulde ik vervolgens het digitale aanmeldformulier in. De belofte van reactie binnen vijf werkdagen zette mij in hoopvolle afwachting. Wie echter bekend is met mijn ongeduld, zal het zich niet verwonderen dat ik op maandag 4 januari al in Bilthoven aan de telefoon hing. Natuurlijk was men met eindejaarsverlof geweest van kerst tot na nieuwjaar, maar op dinsdag kon medewerker cliëntencontact Marjolein mij toch al voorhouden, dat ik mogelijk al in de groep van 17 januari zou kunnen meedraaien, op voorwaarde dat in een tweetal intakegesprekken mijn PTSS zou worden gedagnosticeerd. Contact met de ziektekostenverzekering stelde mij inmiddels gerust dat de complete behandeling in deze officiële tweedelijns ggz-instelling inclusief nazorg vanuit de basisverzekering zou worden vergoed. De week daarna tweemaal naar Bilthoven voor de intake, eerst de grote lijnen, de tweede maal een preciezere invulling van de essenties van mijn trauma's. Beide keren ging mijn echtgenote op mijn verzoek mee om indien nodig te kunnen aanvullen en parafaseren. Haar steun daarbij was voor mij onontbeerlijk. Op vrijdagmiddag werd duidelijk dat ik met een tien en een griffel (uiteraard zonder zoen van de psychologe) was geslaagd

voor het certificaat PTSS en op zondagavond de behandeling zou mogen aanvangen.

Het "Intensive8" behandelprogramma, dat naar aanleiding van de beide intakes op maat wordt ontwikkeld, start vervolgens in twee periodes van vier aansluitende dagen: van zondagavond tot donderdagavond in Bilthoven, vervolgens voor drie dagen naar huis en dan opnieuw een gelijke periode van vier dagen in Bilthoven. De dagen in het centrum omvatten elke dag drie uren (2 x 1 ½ uur) behandeling, zes uren (4 x 1 ½ uur) sport en twee uren (1 x 2 uur) psycho-educatie. De behandelingen bestaan uit Imaginaire Exposure en EMDR. De Imaginaire Exposure is een procedure waarbij je wordt geholpen de traumatische herinneringen zodanig te herbeleven dat verwerking kan plaatsvinden. De nadruk ligt daarbij op herhaalde en langdurige herbeleving waarbij (cognitieve en emotionele) vermijding tot een minimum wordt beperkt. EMDR (Eye Movement Desensitization Reprocessing) is een methode die de verwerking van traumatische ervaringen of het aanpakken van telkens terugkerende gevoelens, zoals angst, op effectieve wijze stimuleert. Deze methode is in relatief heel korte tijd bekend geworden en inmiddels is de werking uitvoerig wetenschappelijk onderbouwd. Aan het centrum zijn overigens twee niet geringe kopstukken verbonden: Prof. dr. Agnes van Minnen, klinisch psycholoog gespecialiseerd in angstregulatie en PTSS in het bijzonder en prof. dr. Ad de Jongh, bijzonder hoogleraar angst- en gedragsstoornissen, gespecialiseerd in de behandeling van trauma gerelateerde angststoornissen

Frans Doppegieter

en PTSS. Iedere avond vindt er middels psycho-educatie aan de groep (van acht cliënten) voorlichting plaats met als onderwerpen: PTSS, de behandeling, het herstel en de terugkeer naar een normaal leven. Ook het inzicht verkrijgen in de elgen voortgang wordt gestimuleerd. De intensieve buitensport met onder andere lopen, fietsen, storm- en touwbaan wordt in overleg aangepast aan de hand van persoonlijke conditie en/of lichamelijke beperkingen. De voeding wordt via cateraar Hfilco betrokken: een eenvoudig doch voedzaam ontbijt, een broodlunch met soep en een uitstekende warme avondmaaltijd, zowel qua kwaliteit, als keuzemogelijkheden én hoeveelheid. Ook is er de gehele dag een assortiment aan fruit beschikbaar. Chapeau voor Psytrek: op het eten wordt absoluut niet bezuinigd en is een streling voor de tong van

de beproefde cliënt. 'En zo moet het ook zijn' zegt directeur John, want onze cliënten verdienen dat.

Mijn ervaring met het behandelprogramma is dat het in Bilthoven beslist geen vakantiekolonie is, maar eerder een bootcamp..... de exposuretherapie haalt je dieper en dieper door je traumatische ervaringen, keer op keer opnieuw, zwarte gaten verdwijnen, de beleving wordt steeds levensechter met beelden, kleuren, geluiden en geuren, je gaat er bijna aan onderdoor..... totdat het geheel wordt tot een film, waarnaar je afstandelijk en zonder nare gevoelens of betrokkenheid kunt kijken. De EMDR werkt het geheel vervolgens naadloos af door de beelden opnieuw in je werkgeheugen op te slaan als plaatjes in een geschiedenisboek. De intensieve buitensport, waaraan naast Anneloes door enkele oud-onderofficieren sportinstructeur leiding wordt gegeven, beult je af. Het lichamelijk tot (bijna) het uiterste gaan heeft mij enorm geholpen als compensatie voor de heftige belevingen in de therapeutische sessies. Daarnaast heb ik er een voor mijn leeftijd aardige lenigheid en conditie aan overgehouden.

Aan het einde van de behandeling volgt het nazorgtraject. Er wordt dan voor de groep een familiedag gehouden, waarop de partner en/of familieleden worden geïnformeerd over het behandelprogramma. Daarna volgt als afsluiting van de

behandeling een boosterdag, waarop de eventuele laatste probleemrestjes nog kunnen worden weggepoetst. Het nazorgtraject omvat 18 maanden nauwlettende monitoring middels het regelmatig invullen van vragenlijsten en terugkomdagen voor een KIP (Klinisch Interview PTSS). Terugkijkend ben ik blij dat ik deze uitdaging ben aangegaan, het viel niet mee en het doorlopen van het proces was uiterst zwaar, maar zachte heelmeesters..... De toekomst zal moeten uitwijzen hoe "PTSS-vrij" ik zal zijn en blijven, maar voorlopig slaap ik sinds lange tijd ongestoord, ben ik vrij van herbelevingen en gedraag ik mij volgens mijn omgeving veel rustiger dan voorheen. Daarnaast zijn er tussen neus en lippen ook nog wat dwangmatigheden weggenomen waarmee ik was behept, zoals bijvoorbeeld mijn hyper-alertheid, waardoor ik nu over veel meer energie beschik. Ik ben het gehele team van Psytrek, een groep warme en empathische mensen, dankbaar voor hun bijdrage aan mijn metamorfose naar Frans 2.0 en kan iedere PTSS'er deze behandeling van harte aanbevelen!

Nawoord: Inmiddels heeft Psytrek een tweede locatie geopend in de voormalige KMS in Weert. In totaal zijn er al 2000 cliënten geholpen. In 2018 was de planning 1800. Naast het "intensive8"-programma is ook een "intensive5" programma ontwikkeld.

Inschrijvingsprocedure Nederlandse Veteranendag 2019

Evenals vorig jaar zullen **ALLE** veteranen die op de Nederlandse Veteranendag willen meelopen in het defilé of willen meerijden in het defilé met een (historisch) militair voertuig of een tribuneplaats willen langs de defiléroute **digitaal** moeten inschrijven via de website van het Veteraneninstituut 'Mijn VI'.

Hiermee wordt een efficiëntere wijze van inschrijving bewerkstelligd en worden dubbele inschrijvingen voorkomen. Bovendien kan nu alles geautomatiseerd worden verwerkt, hetgeen veel werk en tijd bespaart en voor de verenigingen ook minder kosten genereert.

Ook **VOMI-leden** die in het VOMI-detachement willen meelopen in het defilé of willen meerijden in het defilé met een (historisch) militair voertuig of een tribuneplaats willen langs de defiléroute moeten derhalve **digitaal** inschrijven.

Voor wat betreft het lopen in een VOMI-detachement geldt onverkort dat er zich minimaal 20 deelnemers voor het defilé moeten aanmelden, die ook voldoen aan de daarvoor geldende fysieke eisen.

Inschrijven is mogelijk vanaf 1 februari 2019 tot uiterlijk 1 mei 2019.

Om in te schrijven: Ga naar www.veteraneninstituut.nl/diensten/direct-regelen >> 'Mijn VI'. 'Mijn VI' is een speciaal beveiligd deel van de VI-website waar veteranen digitaal de dienstverlening kunnen regelen met het VI. **Vermeld s.v.p. duidelijk dat u als lid van de VOMI wil inschrijven.**

Indien u **NIET** beschikt over internet, kunt u om in te schrijven ook bellen naar het Veteranenloket (tel. 088-3340000) van het Veteraneninstituut. **Vermeld ook hier s.v.p. duidelijk dat u als lid van de VOMI wil inschrijven.**

Landmachtdagen 2019

De Landmachtdagen vinden plaats in mei 2019. Op een groot aantal locaties brengen militairen van de Koninklijke Landmacht dan het thema vrijheid onder de aandacht van het Nederlandse publiek. Er vinden in 2019 **GEEN** traditionele Landmachtdagen op een kazerne plaats.

Marinedagen 2019

In 2019 zijn er **GEEN** Marinedagen. De eerstvolgende Marinedagen zijn in 2020.

Luchtmachtdagen 2019

In 2019 zijn de Luchtmachtdagen op vrijdag 14 en zaterdag 15 juni.
Locatie: Vliegbasis Volkel.

In gesprek met Jan Foppen

“We hadden nog nooit een tank gezien, voordat we in Indië aankwamen”

“Hier zaten we dus in”, zegt Jan Foppen (91). Hij wijst naar een piepkleine ruimte in de M3A1 Stuart tank. We zijn in het Cavaleriemuseum in Amersfoort, waar het gevaarte staat. Deze tank was één van de 44 tanks die deelnam aan de Politionele Acties. Jan Foppen -toen een jongen van 20- was er in 1948 bij.

Jan Foppen kan heel goed vertellen. Duidelijk en met een gepaste dosis emotie. Toen we samen naar zijn Stuart tank keken -hij was wachtmeester tankcommandant- en hij vertelde, zag ik hem ermee rijden. Alleen niet hoe je erin kwam. “Nou, zo”, zegt Jan, en de 91-jarige stapt op de tank, en doet het voor. Hij is kwiek. Dat is deels de training van de beroepsmilitair die hij is

geweest en deels is het ook mentaal. Betrokken blijven. Weten wat er speelt. Zoals nu die discussies over Indië en de veteranen, daar zal hij nog wat over zeggen.

Maar eerst: hoe was Jan destijds als Jantje van twintig?

“Een blaag”, zegt hij. Nijs van de wereld gezien. Afkomstig uit een gezin van vier kinderen. Verkering had hij al. Met zijn vader liep hij een melkwijk in Harderwijk. Toen de oproep kwam voor militaire dienst, zei mijn vader: ‘Ik kan je niet missen Jan, want dan moet ik de helft van de wijk weg doen en dan heb ik minder inkomen’. Een half jaar uitstel later kwam de tweede oproep. “We waren ingedeeld bij de cavalerie. Toen had ik geen idee wat dat was. Het bleek dat het een bijzonder wapen was.

met tanks en pantserwagens. In Amersfoort kregen we een opleiding. Summer. Hier waren geen Stuart tanks waarmee we te maken zouden krijgen, dus werd er aan ons een beetje een infanterie-opleiding gegeven. We hadden nog geen tank gezien voordat we in Indië aankwamen. Daar moesten we KNIL-eskadrons aflossen en die bleken later ook onze instructeurs te zijn. Zij gingen terug naar Nederland”.

Guerrilla

Met de ‘Kota Baroe’ voer Jan met anderen naar Tandjong Priok, om in voertuigen van zijn eskadron naar Poerwokerto te rijden. Daar zag hij eindelijk de tank, en de opleiding begon. Maar ja, wat is opleiding in oorlogstijd?

Jan Foppen

Tweeëneenhalf jaar bleef hij in Indië. "We trokken hiermee op met de infanterie, die hadden lichtere wapens en we kwamen gezamenlijk in actie. Actie betekent niet alleen het grote woord Politionele Actie, maar is eigenlijk een verzamelwoord voor alles wat een militair dan doet, in die tijd, in die omstandigheden". Jan geeft er een voorbeeld van.

"Het was een guerrilla oorlog. Je wist dus niet of iemand vriend of vijand was. Ik heb meegemaakt dat we in actie waren en we met de tank naar voren gingen, uitstapten en naar de kampong gingen waaruit vuur gegeven werd. We wilden weten wie de vijand was. Aan mannen die daar een sigaretje zaten te roken vroegen we: "Wie heeft

ons beschoten?" Op z'n half-Maleis natuurlijk, maar zodanig duidelijk dat ze wisten waar ik het over had. Ze zeiden dat ze niet geschoten hadden. Ik had ook geen bewijs, alleen wist ik dat er vanuit hier geschoten was. Het is een guerrilla oorlog dus: militairen in burger. We vroegen verder en we kwamen er niet uit, maar we wisten bijna honderd procent zeker, dat dat onze vijand was.

Als ik naar de tank ga, moet ik een eindje lopen en dan loop ik met mijn rug naar de vijand toe. Dan loop je het risico dat je in je rug geschoten wordt door diezelfde mannen. En om dat te vermijden heb ik gezegd goed of kwaad, burger of militair, hier kwam vuur vandaan dus jullie hebben het gedaan. Toen

hebben we onze conclusie getrokken, dat zij er dan maar aan moesten gaan. Want ik wilde terug naar Nederland. En valt dat dan onder de excessen?"

Na de oorlog

Na tweeëneenhalf jaar Indië kwam Jan Foppen heelhuids terug in Nederland. Hij werd beroepsmilitair, trouwde met zijn verkering en kreeg kinderen. Nu is hij senior, oud-Indiëveteraan en een man die weet: "Als je de namen op de zuilen ziet staan bij het Indië monument in Roermond, dan denk je bij jezelf daar had ik ook bij kunnen staan. Gelukkig ben ik er goed vanaf gekomen".

Vilan van de Loo

Oproep

De jongste broer (W. Tromp) van mijn opa (belaas ook overleden) is in Nederlands-Indië gesneuveld. Van mijn opa heb ik veel verhalen over mijn oudoom gehoord en ik ben dan ook erg benieuwd naar de geschiedenis van mijn oudoom en zijn dienstperiode in Nederlands Indië.

Dit jaar gaan wij op vakantie naar Indonesië en willen dan ook een bezoek brengen aan het graf van mijn oudoom om

ons respect te tonen.

Vanuit de familie ben ik in het bezit gekomen van foto's en een onvolledig exemplaar van het Herinneringsalbum 1e Infanterie Brigade Groep der C Divisie "7 December".

Via sobat J.C. Hoogervorst en het bestuur van VOMI Nederland ben ik nu wel in het bezit van de 4 delen van het bovengenoemde

Herinneringsalbum, ik ben hier erg blij mee.

Ik ben nog op zoek naar andere boeken en (week)bladen. Enige voorbeelden daarvan zijn bijgevoegd. Wie kan mij daaraan helpen?

Reacties gaarne naar: jf.tromp@quicknet.nl of John Tromp, Wezenweid 29, 1641 LB Spierdijk

SOBAT

“Onafhankelijkheid, Dekolonisatie, Geweld en Oorlog in Indonesië, 1945-1950”

deel 5

U constateert misschien een uitbreiding van de kop van dit 5e artikel. De term “Onafhankelijkheid” is namelijk toegevoegd. Directeur NIOD, prof. dr. van Vree (bron: website NIOD), geeft daarvoor de volgende reden.

In het onderzoeksprogramma worden de thema's oorlog en geweld geplaatst in een bredere politieke, sociale en internationale context. Daarom is begin 2017 bij de opzet van het programma de term “Dekolonisatie” aan de titel toegevoegd.

Het lopende onderzoek brengt de dynamiek van de gebeurtenissen in kaart, inbegrepen de (uiteenlopende) perspectieven en stemmen van de historische actoren. Daarin blijkt het uitsluitend gebruik van de term “Dekolonisatie” niet te passen. Deze term kan worden begrepen als primair verbonden met het Nederlandse perspectief en doet onvoldoende recht aan het handlingsperspectief van de Indonesische nationalisten.

Ik concludeer dat de termen “oorlog” en “Indonesië” het Indonesische perspectief kennelijk nog te weinig inkleuren.

Het project Getuigen / Tijdgenoten

Dit 9e project heeft binnen het totale onderzoeksprogramma een eigen positie omdat het qua opzet en doel afwijkt van de andere acht onderzoeksprojecten.

Projectleiders zijn dr. Eveline Buchheim (onderzoeker NIOD) en dr. Fridus Steijlen (Senior

onderzoeker KITLV). Stephanie Welvaart (MSc) is assistent bij dit project.

De kick off om het publiek zo breed mogelijk te informeren, is georganiseerd op de Tong Tong Fair in Den Haag op 26 mei 2017. Daarna is op verschillende wijzen het project onder de aandacht gebracht. Zo is in 2017 in ‘SOBAT’ een artikel over het project gepubliceerd en heeft het projectteam geregeld reünies en andere (veteranen) bijeenkomsten bezocht, zoals de reünie van de Tijgerbrigade in Oirschot op 26 mei 2018.

Het project kent twee doelen. Het eerste doel is om via een nationaal en Internationaal toegankelijk platform aan direct betrokkenen, burgers en veteranen die tussen 1945 en 1950 in Indië / Indonesië verbleven en hun kinderen, de mogelijkheid te bieden om hun persoonlijke ervaringen binnen het onderzoeksprogramma te delen. Het is onmogelijk om in de (drie jaar) looptijd van het project iedereen die zijn / haar verhaal wil delen, te interviewen. Daarom wordt samenwerking gezocht met instellingen en organisaties die al collecties vastgelegde ervaringen van direct betrokkenen bezitten. Voorbeelden zijn het Veteranen Instituut, Pelita en het Moluks Historisch Museum.

Het tweede doel is om in het verzamelde materiaal antwoorden te vinden op onderzoeksvragen waarvoor de huidige archieven onvoldoende basis bieden. Beschreven levensverhalen, interviews en (ego)documenten leiden

mogelijk tot nieuwe vragen en kunnen andere perspectieven toevoegen.

Om beide doelen te realiseren, is het project opgezet als een gemakkelijk toegankelijk loket. Dit loket is de centrale ingang voor reacties van getuigen / tijdgenoten in Nederland, Indonesië en elders in de vorm van (ego)documenten, op papier gestelde levensverhalen en interviews. De verzameling moet uiteindelijk resulteren in een publiek toegankelijk, dynamisch archief van getuigenissen.

Hoe u dit loket kunt benaderen, is te vinden op de website <http://www.ind45-50.org/nl/home>. Vindt u uw ervaringen de moeite waard om met onderzoekers te delen, dan kunt u het zo gedetailleerd mogelijke verhaal sturen via het e-mailadres: getuigen@ind45-50.nl Mogelijk kunnen uw kinderen, kleinkinderen of andere naasten u daarbij behulpzaam zijn. U kunt ook uw verhaal per brief sturen naar het adres: Getuigenproject, p/a NIOD, Herengracht 380, 1016 CJ Amsterdam. Voor eventuele vragen kunt u (op ma t/m do) bellen naar het nummer **020-5233892**.

Na ontvangst van uw bijdrage wordt contact met u opgenomen. U zal worden gevraagd naar familie- en achtergrondgegevens om daarmee uw ervaringen in een bredere context te kunnen plaatsen en om verbanden te kunnen leggen met ervaringen van anderen. Verder zullen volgens het protocol afspraken worden gemaakt over o.a. het gebruik van uw informatie.

Na uw toestemming, zal uw informatie onder de aandacht van onderzoekers (van de acht deelstudies) worden gebracht en worden ondergebracht in een aparte collectie voor verder onderzoek en voor bijv. educatieve projecten. Afhankelijk van de informatie die u heeft aangeleverd, kan de projectleiding beslissen of een interview (individueel of samen met anderen die over vergelijkbare thema's of gebeurtenissen kunnen vertellen) meerwaarde heeft in relatie tot bestaande interviews en inzichten. Dat kan zijn als uw bijdrage een nieuwe invalshoek oplevert of een bijzondere aanvulling is op bestaande interviews.

De projectleiding is ook geïnteresseerd in egodocumenten zoals dagboeken, foto-albums, memoires en brieven (N.B. de trouwe lezer herkent

misschien de overeenkomst met de "Sweep van Bartels" in de jaren 2008-2010 die VOMI heeft gefaciliteerd en die zo'n 250 schenkingen voor het NIMH heeft opgeleverd). U kunt schenkingen aanbieden via e-mail: getulgen@ind45-50.nl (of even bellen). Als uw schenking voor meer dan 80 % betrekking heeft op militaire ervaringen, dan gaat deze in principe naar het NIMH, anders naar het NIOD. Voor uw schenking zal een schenkingsovereenkomst worden opgesteld.

Ik heb nogal wat Indië veteranen gesproken die na contact met een interviewer (voor een boek, T.V. documentaire, scriptie of publicatie in een dag-of weekblad) teleurgesteld waren. Door enkele regels in acht te nemen, is dat te voorkomen. Bedenk dat een interview een kans is en geen bedreiging.

Vraag vooraf wat de interviewer

specifiek van u wil weten. Bereidt u goed voor, bepaal vooraf uw boodschap en wat u wel en niet wilt gaan zeggen. Praat alleen over wat u zelf heeft meegemaakt, niet wat u "van horen zeggen" heeft. Geef zoveel mogelijk feiten i.p.v. veronderstellingen. Het is geen schande als u na zoveel jaren iets niet meer weet. Ga dan niet gissen of fantaseren maar zeg het. Met deze paar regels bespaart u zich ongenoegen achteraf en draagt u bij aan de kwaliteit van het onderzoek.

Leen Noordzij

Herdenking Indië Monument Leiden

Het bestuur van de Stichting Militair Indië Monument Leiden organiseert donderdag 5 september 2019 de jaarlijkse herdenking van de 26 uit Leiden afkomstige, in voormalig Nederlands-Indië, gesneuvelde militairen.

De ceremoniële herdenking vindt plaats bij het Indië Monument bij molen "De Put" (voormalige Morspoortkazerne). Voorafgaand aan de plechtigheid buiten wordt er in de Evenementenzaal van Museum Volkenkunde een

herdenkingsrede uitgesproken.

Gastspreker dit jaar is de Minister van Defensie, mevrouw drs. A.Th.B. Bijleveld-Schouten.

“Daar woonde mijn huis en daar sleep mijn bed” (deel 10)

*Het verhaal over mijn diensttijd in Indië
(1947 t/m 1950)*

door Jan van der Vegt.

Toen werd de dagorder, waarmee deze actie (2e politionele actie) werd gestart, voorgelezen door de bataljonscommandant (majoor Cleraad). Dat geschiedde op de binnenplaats van het Chinese Paleis (zie foto).

Vervolgens was het wachten geblazen tot het sein van afmars zou komen. Dat duurde nog de hele maandag.

Pas omstreeks 20.00 uur zette de stoet zich in beweging om bij de andere onderdelen van de

T-brigade aan te sluiten. Ik reed in de jeep (met aanhanger) samen met luitenant Van Donselaar en sergeant-majoor Welling. Ik reed in een soortgelijke jeep als op de foto (pagina 17) in de colonne vlak achter de spits van pantserwagens. De commandant van de ondersteuning moest namelijk vooraan bij de spits blijven om eventueel de nodige vuursteun te kunnen commanderen als dat gevraagd werd, maar we ontmoetten weinig tegenstand. De colonne ging de weg naar Karangduren op en trok daarna over de demarcatielijn de republiek binnen. Toen was het weer wachten tot de weg verderop vrij was en omstreeks 23.00 uur konden we verder langs Bojolali naar Kartasura, het kruispunt, waar de weg zich splitst naar Solo en Jogja.

We zagen sporen van de vijand langs de weg door de rookwolken van de ondernemingen die ze in de fik hadden gestoken. Voorbij Klaten kwamen we nog juist op tijd om te verhinderen dat ze de grootste suikerfabriek van heel Midden-Java (Gondang Winangun) konden opblazen. Alle bommen met hun ontstekingen lagen al klaar, maar de genie heeft daarna deze bommen veiliggesteld. Rond het middaguur waren we in Jogja en daar ontmoette ik al spoedig Jopie Odijk, die vrolijk in een jeep rondreed met kolonel Van Langen met wie hij in het vliegtuig

was meegekomen nadat de luchtlandingstroepen en parachutisten het vliegveld hadden veroverd.

We brachten de middag en nacht door in gebouwen van de TNI-troepen. Ik maakte een slaapplek van een omgekeerde tafel en hing mijn klamboe over de poten van dat wel erg harde bed, maar als je een nacht niet

hebt geslapen merk je daar niet veel van.

De volgende morgen gingen we weer verder richting Magelang met als eindbestemming Temangung. Al spoedig bleek, dat slechts met jeeps en carriers een aantal versperringen kon worden genomen.

Hier en daar reden we over de spoorbaan die, zoals op veel plaatsen in Indië, meestal vlak naast de weg liep. Het hobbelen over de bielzen was erg ongemakkelijk en was niet te doen voor de overige wagens. Die moesten toen terugkeren naar Jogja.

Aanvraag vrijvervoerkaarten voor weduwen van veteranen

Als weduwe van een veteraan kunt u via het Veteraneninstituut (VI) jaarlijks één NS-dagkaart ontvangen voor een bezoek aan een reünie of herdenking. Voordat het VI u een dergelijke NS-dagkaart kan toesturen, dient u onderstaand

aanvraagformulier volledig in te vullen en naar het VI te zenden. Als gezegd heeft u per kalenderjaar recht op één dagkaart. Het is helaas niet mogelijk een extra NS-dagkaart voor begeleiders aan te vragen.

Indien u prijs stelt op het kosteloos ontvangen van het veteranentijdschrift 'Checkpoint', kunt u dit ook op het aanvraagformulier aangeven.

Formulier Aanvraag Vrij-vervoer (invullen in blokletters a.u.b.)

Naam en voorletters:

Adres:

Postcode/woonplaats:

Telefoonnummer:

Email:

Geboortedatum:

Weduwe van:

Was uw man in het bezit van een Veteranenpas? Ja Nee

Registratienummer Veteranenpas:
(Indien van toepassing)

Welke reünie/herdenking wilt u gaan bezoeken?
(verplicht in te vullen)

Datum reünie/herdenking
(verplicht in te vullen)

Ik wil Checkpoint ontvangen Ja Nee

Datum aanvraag:

Handtekening:

**Dit formulier kunt u, volledig ingevuld en zonder postzegel, zenden naar
Het Veteraneninstituut
Afdeling Dienstverlening
Antwoordnummer 2028, 3940 VB Doorn**

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 35)

R.J. de Rijk

Het was 21.45 uur en ik zei tegen Simon: "Ik ben in de hut, Simon, mijn koers berekenen en uitzetten". In de hut knipte ik het elektrische licht aan en zette de deur op een klein kiertje om toch nog een beetje verkoeling te krijgen.

Het was er erg benauwd, maar daar was ik inmiddels wel aan gewend.

De patrijspoort in de deur had Thomas afgeplakt met een stuk pakpapier om zoveel mogelijk lichtultrastraling te voorkomen.

Dat was trouwens óók gedaan bij alle patrijspoorten, behalve van de kombuis want dat licht straalde naar achteren.

Nog altijd voerden wij geen boordverlichting en was de duisternis een dekmantel om veilig naar Ambon weg te komen.

Ik pakte de zeekaart en mijn schriften met berekeningen en zette mijn koers uit, nagenoeg over de bestaande koers van Paatje heen. Ik zette een lijn tussen het eilandje Medang aan bakboord en Moyo aan stuurboord. Ik moest deze huidige koers van 88° oost-ten-noord aanhouden tot ongeveer 23.00 uur, op welk punt ik het lichtbaken van Medang 'vol' op 27° zou kunnen pijlen met mijn cirkelboog. En op dat punt kon

ik mijn koers wijzigen van 88° oost-ten-noord naar 4 uur op 67° noordoost-ten-oost. Ik zou dan uitkomen op 8°4' minuten zuiderbreedte, wat neerkomt op een koerswijziging omstreeks

03.00 uur vannacht, waarna er morgenochtend weer een koerswijziging volgde om 07.00 uur op 90°. Op de kaart keek ik naar dat grote witte deel

tussen Lombok en Ambon. De diepe Banda Zee waar al zoveel schepen vergaan zijn in de oorlog tegen Japan. Wat een plas water, dacht ik. Ik richtte mij weer op de koers. Oké, dan kan ik daarna een koerslijn trekken van ongeveer 10 uur varen op 93° oost-oost-ten-zuid, mompelde ik in mijzelf.

Voorlopig had ik mijn koerslijnen uitgezet, maar moest wachten totdat ik het lichtbaken van Medang kon peilen op 27° en nam mijn cirkelboog

daarvoor mee naar de brug. Het was 22.15 uur toen Simon zei: "Ik kan het lichtbaken over bakboord al beter zien, captain". Ik pakte mijn prismakijker om te zien of onze huidige koers van 88° oost-ten-noord overeenkwam met 27° op mijn cirkelboog. "Wij zijn nog niet toe aan een koerswijziging Simon. Ik denk over ongeveer 40 minuten. Dan gaan we over

naar koers 67° noordoost-ten-oost. Dan lopen we niet het risico om in het donker op een rif te lopen". De 'metalen tred' van Thomas verraadde dat hij de trap opkwam. "Captain, uw koffie en eentje voor Simon". Hij had voor zichzelf ook een mok koffie meegenomen en ik zei: "Ja gezellig Thomas, dank je wel, kom er bij beste kerel. Hoe is het aan dek?

Nagenoeg iedereen ligt al plat captain en de kinderen slapen ook al. Uw vrouw heeft hen spannende verhaaltjes verteld en dat vonden ze prachtig".

Ik zette mijn mok gloeiende koffie bij het kompas en zei: "Simon, ik neem het wel even over. Dan kun jij even van je koffie genieten". Beiden lieten zich op hun achterwerk zakken en zaten genoeglijk van hun koffie te slurpen. "Wilt u een zware, captain?" vroeg Simon. "Nee, dank je wel Simon. Jullie roken allemaal lempeng en dat is mij te pittig. Mij veel te zwaar, hoor". Simon en Thomas zaten lekker te kletsen en die tijd gunde ik hen beiden. Ze hadden het over Soerabaja en Saparua, waar Simons familie vandaan kwam. De Molukse eilanden moeten heel erg mooi zijn en toen we bij Lombok voor de kust lagen, hoorde ik ze al praten dat het op Saparua nog mooier is. De zware lempeng die de jongens rookten, was lekker geurig. Ik stond te midden van de rook, maar dat vond ik niet erg. Koffie en die geurige sigaretten had iets huiselijks.

Het was 22.35 uur en ik kon nu duidelijk het lichtbaken van Medang over de zeestraat zien schijnen. De zee was hier volgens de kaart ongeveer 40 meter diep en ik bleef dus op mijn huidige koers doorvaren. Simon nam het roer weer over en Thomas zei: "Ik ga nu ook slapen, captain. Dat is goed

Thomas, bedankt jongen voor je lekkere koffie en welterusten", zei ik. "Goede wacht, captain". En hij verdween met drie lege mokken weer naar dek, waarna ik Thomas beneden nog in de kombuis hoorde rommelen en hij de deur dichtdeed. Na enige tijd, op de hoogte van het lichtbaken van Medang, moest de koers om 23.00 verlegd worden. "Simon, koers 4 uur op 67° noordoost-ten-oost. Aye, captain", en hij herhaalde, net als Eduard, de order. Ik zag de KOALA'S langzaam naar de opgegeven koers draaien, totdat ik via het kompas 10 streken over bakboord het lichtbaken van Medang als richtpunt zag liggen. "Houwe zo die gaat, Simon. Ik ga even naar de hut om mijn verdere berekening en notities af te maken, ja? Dat is prima, captain" antwoordde Simon.

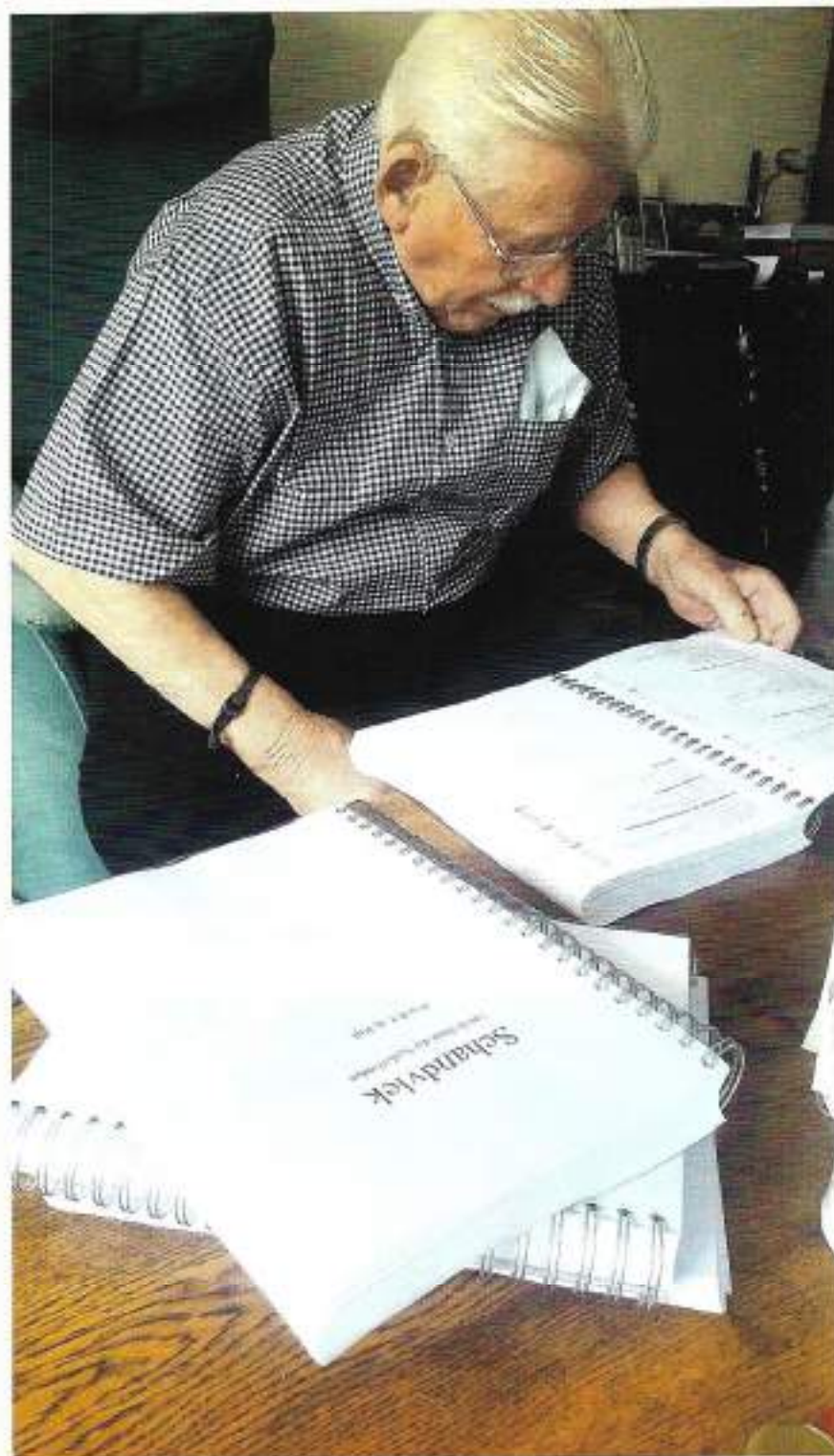
In de hut haalde ik weer mijn berekeningen erbij en ging uit van 1,56 km/mm op de zeekaart. Wij hadden nu 60 mm afgelegd x 1,56 km/mm = 93,60 km in een tijdsbestek van 10 uur. Dan is onze snelheid 9,36 km/uur. Het was een slakkengangetje, maar ik was er toch blij mee. Het was een marginale winst van 1,42 km/uur, vergeleken met de vorige peiling. Op 24 uur is het 34,08 km. Ik werkte mijn journaal en mijn berekeningen bij en schreef daarbij een compliment toe aan onze machinisten, inclusief machinist Soejitno. Opgetogen ging ik naar de brug en vertelde Simon over onze dagwinst en snelheid. "Een kleine verbetering, captain. Dan hebt u gelijk gehad, dat het noodzakelijk was om beide motoren na te kijken. Op Ambon moeten de motoren goed nagezien worden, want het gaat mij te langzaam, Simon", antwoordde ik weer. "We moeten de Banda Zee nog over". Wij gingen allebei over tot het draaien van een strootje en staken er de brand in. Ik was blij dat ik die revisie had laten uitvoeren tijdens onze inkopen in Peloean. Ze zullen morgenochtend opkijken van de

lichte verbetering. Over 4 uur volgt er weer een koerswijziging en wordt de koers ingezet op 7 uur op 90° pal oost en daarna 10 uur op 93° oost-oost ten zuiden.

Ik nam mijn prismakijker en zag het lichtbaken van het eilandje Medang nu duidelijker op 60° aan bakboord terwijl ik aan de kust, op het eiland Moyo aan stuurboord, enige lichtjes van kampong Kapori kon waarnemen. De deining

van de KOALA'S was minder na mijn koerswijziging van 23.00 uur, waarschijnlijk door de achteropkomende passaatstroom. Het was rustig weer met weinig wind en een temperatuur van naar schatting 28°.

Om 23.30 uur passeerden wij volgens de zeekaart, op 90° over bakboord op een afstand van 4 km, het eilandje Medang.

De heer R.J. de Rijk thuis bezig met zijn manuscript

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 21

Sumatra / Padang

Het klimaat in Padang blijkt lang niet zo warm en vochtig te zijn als in Batavia. Als er een flinke zeewind waait, kan het hier zelfs behoorlijk koud zijn. De zee vóór Padang is schitterend mooi, één grote brede bocht wijd uitlopend naar de Indische Oceaan, links en rechts begrensd door heuvels en bossen. Erg opvallend is de enorme branding hier langs de kust, die je dan ook voortdurend hoort beuken tegen de voet van de Apenberg.

Padang zelf is erg dun bevolkt. Tijdens de 1e politonele actie zijn er hier nogal wat huizen verwoest. Van de huizen die nog over zijn, worden er veel bewoond door beroepsofficieren en onderofficieren met hun gezinnen. De oorspronkelijke bewoners van Padang zijn de Minangkabauers. Een bevolkingsgroep die zich hoog verheven voelt boven andere groepen uit de samenleving. Bij de Minangkabauers hebben de vrouwen het voor het zeggen. Zij, en niet de mannen, bepalen wat er in een familie gebeurt. Zo bepaalt bijvoorbeeld de moeder met welke man haar dochter moet trouwen. Ook huizen en andere waardevolle objecten behoren toe aan de vrouwen. Men noemt dit het 'Matriarchale stelsel'. De moeder is het hoofd van het gezin en de kinderen erven dus de naam en de goederen van de moeder. De vader blijft tot zijn eigen familie behoren (dus die van 'zijn' moeder).

Erg mooi is de bouwstijl van de Minangkabauers. De huizen hebben veelal een groot middendak en een aantal kleinere daken die elkaars spiegelbeeld vormen. Bijzonder mooi is het prachtige

houtsnijwerk dat de huizen siert. Als baboe of djongos is de Minangkabauer bij ons niet erg gewild. Voor het wassen en strijken van onze kleding moeten we hier twee keer zoveel geld betalen als in Batavia. Behalve dat het duurder is, is het resultaat ook nog bedroevend slecht. Bovendien zijn ze erg lui. Zodra ze genoeg geld hebben verdiend, zie je hen niet meer terug. Al met al erg vervelend. Verwend als wij zijn, zullen wij het toch met hen moeten doen.

oorlogsvrijwilligers is gebouwd. Met hulp van de plaatselijke bevolking hebben de OVW'ers een kunstwerkje neergezet, waar menige gemeente in Nederland jaloers op zou zijn. Het is duidelijk dat van dit kerkje door de in Padang en omgeving gelegeerde militairen dan ook regelmatig gretig gebruik wordt gemaakt als plaats om eens lekker bij te praten over de beslommeringen van alle dag. Onnodig te zeggen dat de kerkdienst op zondag dan ook altijd druk wordt

Het door OVW'ers gebouwde protestantse kerkje in Padang

Opmerkelijk is het kerkje hier in de buurt dat door Nederlandse

bezocht. Onze Lieve Heer vaart er wel bij, denk ik zo.

Het schoolgebouw 'Pro Juventute'. Als bouwvakkers aan de slag.

Zaterdag, 6 november 1948
Nu we er alweer zes weken

Padang op hebben zitten, is
het wel duidelijk dat er in

vergelijking met Batavia niet zoveel is veranderd. Ook hier zitten we in een stad en moeten we dagelijks patrouilleren en wachtlopen. Wat we gehoopt hadden, is niet uitgekomen. Geen buitenpost, geen vrijheid zoals in Palopo op Celebes. Eerlijk gezegd, we zijn er zelfs niet op vooruit gegaan. Onze blijdschap over de overplaatsing werd al gelijk getemperd bij het betreden van onze nieuwe locatie in Padang. Het schoolgebouw, 'Pro Juventute' genaamd, bleek nauwelijks bewoonbaar. Iedereen dacht dat kapitein Bakker deze ruïne beslist niet als onderkomen zou accepteren. Helaas, we hadden ons vergist. Binnen het uur begonnen we al als echte bouwvakkers aan het herstel van de school, de vernieuwing van de douches en de bestrating rondom het gebouw. Gisteren was het dan zover. De vlag kon in top. Het werk was geklaard,

Het karwei is geklaard en de vlag is in top. Kapitein Bakker houdt een toespraak

Henk van Vliet

Wel en Wee van 42 AAT

42e Brigade Transportcompagnie in Nederland en Nederlands-Indië

Deel 6

In het begin van de middag waren alle AAT'ers en Jagers aan boord. Op de kade speelde de harmonie van de Grenadiers bemoedigende muziek. Tegen vler uur nam een grote havenkraan de gangway (een enorme loopplank) in zijn takels en zette hem op de kade. Daarmee was de laatste verbinding met het vaderland verbroken. De hekken waarachter familie en kennissen hadden moeten wachten, gingen open en het publiek stroomde de kade op om nog een laatste vaarwel te kunnen toeroepen. De band speelde het Wilhelmus, de scheepsfluit loeide en de "Groote Beer" maakte zich langzaam los van de kade en begon aan de tocht door het Noordzeekanaal, Indië tegemoet. Op wat oudere officieren en onderofficieren na waren de opvarenden allen rond de twintig jaar. Een rustige vaartocht werd het niet. Al voordat we de Hembrug zouden passeren, werden we geruime tijd bezig gehouden met het beoefenen van de 'sloepenrol'. Dat is het in recordtempo gestoken in zwemvest-je begeven naar een aangewezen vaste plaats op het dek. Een veiligheidsmaatregel waarvan je veel plezier kunt hebben als het schip de nekling mocht krijgen onder je weg te zinken. Het vest kan je helpen het hoofd boven water te houden in het geval dat je geen plaats hebt weten te bemachtigen in één van de reddingsboten of sloepen waarvan er een aantal keurig ingepakt op het dek aanwezig waren. De sloepenrol zouden we onderweg nog meermalen moeten ondergaan. Tegen zeven uur lagen we in de sluisen van IJmuiden wat een laatste kans

bood voor nog een blik rondom op Nederland. Na het verlaten van de omarming van de IJmuidense pieren, veranderde de Hollandse duinenrij snel in een in het toenemende duister nog nauwelijks zichtbaar streepje land.

Het leven aan boord

Omstreeks half acht waren we echt bultengaats, wat merkbaar was aan de toenemende deining. Al was onze "Groote Beer" geen erg groot schip, de vaarsnelheid was dat wel. Al voor negen uur passeerden we Scheveningen, waarvan de havenhoofden nog te onderscheiden waren en het flitsende licht van de vuurtoren ons vanuit de verte belichtte. De dag daarop konden we de witte klippen van Dover in de verte

zien liggen en weer een dag later -op 4 februari- waren we al midden in de Golf van Biskaje. Die is vooral bekend door de daar vaak heersende stormen die voor minder zeebestendige opvarenden veelal aanleiding zijn tot hevige zeeziekte. Ik heb daar nooit last van gehad, maar voor anderen was het een ware verschrikking.

Collega Colijn, die voor de oorlog met zijn ouders de bootreis tussen Nederland en Indië had gemaakt, verzekerde ons als deskundige dat we tijdens de maaltijden zeker last zouden krijgen van deze misseljkmakende ziekte. Dat is ons nooit gebeurd. Wel moest hijzelf eens tijdens het doorvaren van de Golf van Biskaje tot onze verrassing ijlings de eetzaal verlaten. De

De onderofficieren van het Verzorgingspeloton op de "Groote Beer". Staand v.l.n.r. Blommestein, Van den Heuvel, Cornelissen en Snijders. Op de voorgrond Bosscher.

ruimbewoners hadden het meest te lijden.

Kerkdienst en cabaret

Zaterdag 5 februari voeren we evenwijdig aan de Portugese kust. Om 17.30 uur plaatselijke tijd zien we aan bakboordzijde de vuurtoren op de zuidelijkste punt van Portugal, kaap St. Vincent. Op het grote rotscomplex staat behalve de vuurtoren ook een groot klooster. De lichtbundels van de vuurtoren zwaaien breeduit over het watervlak. De jongens aan boord fleuren weer wat op bij het zien van land en de verschillende schepen die vlakbij voorbijgaan. In de avond is er een cabaretvoorstelling door de drie meevarende NIWIN-artiesten in de bioscoopzaal. Alle zeezieken zijn weer in goede doen. Zondag om 10.00 uur is er onder in het schip gelegenheid een kerkdienst bij te wonen.

Aan bakboord is nu de rotsige kust van Spanje te zien, aan stuurboord de Afrikaanse kust. Dinsdag 8 februari passeren we Malta binnen gezichtsafstand waardoor we de stadjes op het eiland duidelijk zien liggen. Twee dagen later lopen we de haven van Port Saïd binnen. Wat later ligt de "Groote Beer" afgemeerd.

Handel en goochelkunst

Langs het schip hebben zich inmiddels tientallen bootjes met handelaren verzameld die hun koopwaar te koop aanbieden. Ze mogen niet aan boord komen zodat de handel vanaf ons schip over het water heen moet gebeuren. De opvarenden hebben de dag ervoor één Engelse pond ontvangen, waardoor er op bescheiden schaal wat gekocht kan worden. Aan boord komt wel een goochelaar die met zijn verbluffende staaltjes iedereen in opperste verbazing brengt. Een door hem geleende trouwring wordt meteen overboord gesmeten en later weer uit de neus van een andere toeschouwer tevoorschijn gehaald.

De berg van Mozes en het Neptunusfeest

We varen in de Golf van Suez met aan stuurboordzijde de Egyptische kust en aan bakboord het Sinaï schiereiland. Via de scheepsomroep worden we ondermeer attent gemaakt op de in de verte zichtbare berg Sinaï, waar ooit Mozes de stenen tafelen met de tien geboden in ontvangst mocht nemen. Even later varen we de Rode Zee binnen.

Vanaf de volgende dag is het dragen van de tropenkleren, die we in ruil voor ons vertrouwde uniform verstrekt krijgen, verplicht. Dat komt goed uit, want het is intussen een stuk warmer geworden maar nog alleszins dragelijk. Na de Rode Zee en de Golf van Aden passeren we op 15 februari Kaap Guardaful op het noordoostelijke puntje van Somalië en varen daarmee de Indische Oceaan op.

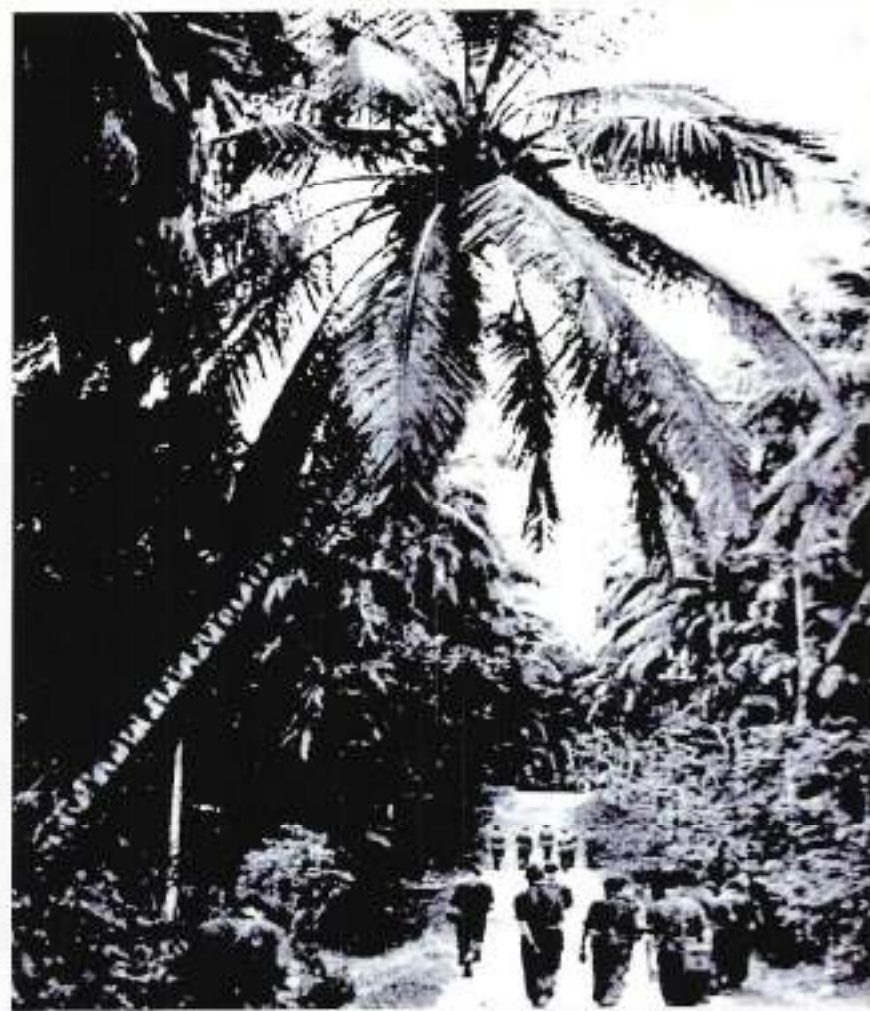
Op dinsdag 22 februari staat ons een groot feest te

wachten. De zeegod Neptunus met gemalin en staf komen ons schip met een bezoek vereren. Het wordt een enorme troep waarbij nieuwe keerkringpassanten o.a. worden 'geschoren' met een scheerzeep van uiterst twijfelachtige samenstelling.

Eerste kennismaking

Na weer enkele dagen alleen water en lucht om naar te kijken, komt op woensdag 23 februari weer land in zicht. We naderen het eilandje Poeloe Weh aan de noordpunt van Sumatra waarop de havenstad Sabang is gelegen. Omstreeks 06.00 uur liggen we aangemeerd en mogen we enkele uren van boord om de benen te strekken en het eiland te bekijken. We hebben ons doel (Nederlands-Indië) bereikt. Binnen enkele dagen zullen we op onze bestemming (Oost-Java) aankomen.

Henk van den Berg

Onze eerste kennismaking met Indië - Sabang en Poeloe Weh

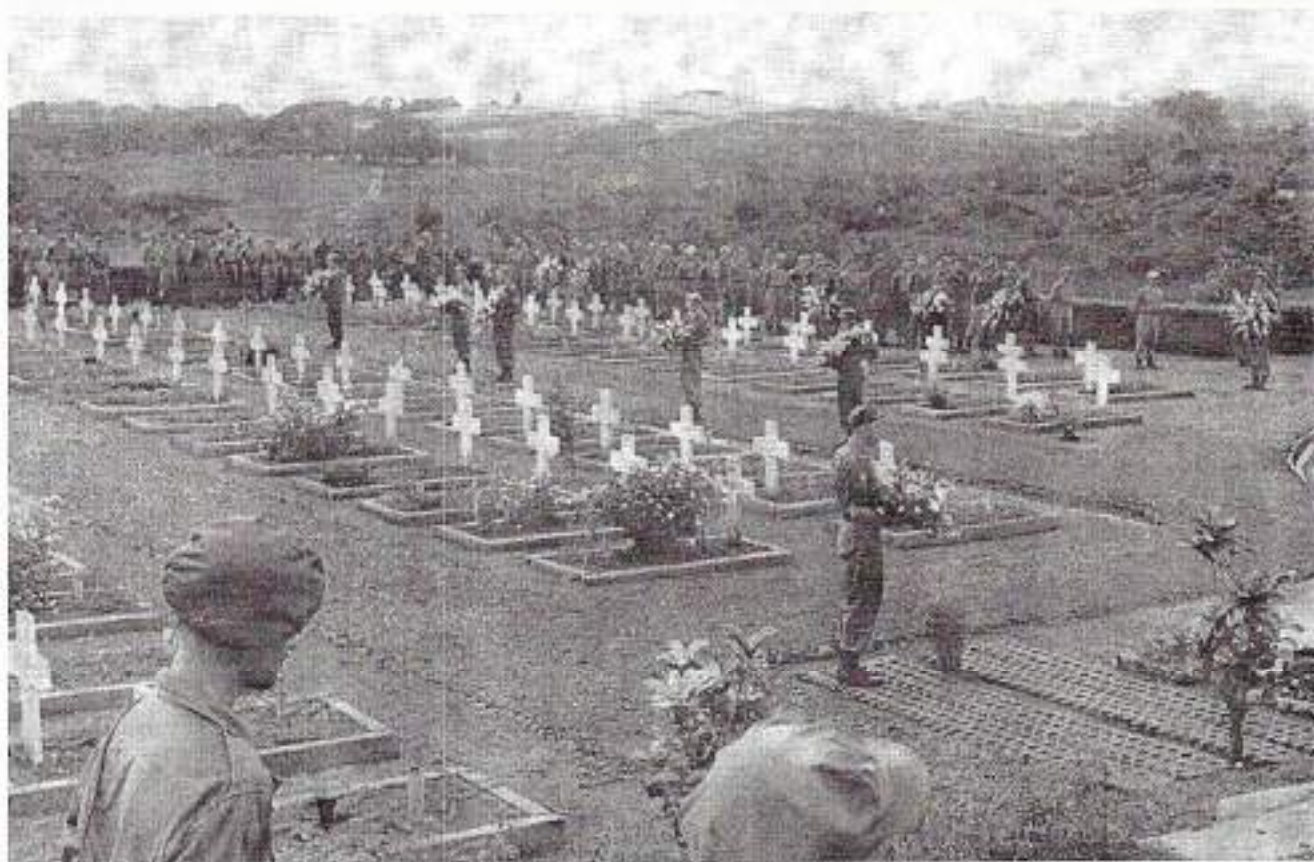
Herinneringen van Jean Haenen (deel 4 en slot)

Na ongeveer een maandje kwam men ons aflossen en had de genie inmiddels nieuwe bruggen gelegd. Daarna gingen we met legervoertuigen terug naar Bandoeng en daar aangekomen konden we ons -na lange tijd- weer eens oprispen en ook weer eens scheren. Want we lepen allemaal met een baard.

we hem, het was Louis Warnier (iemand die bij ons in de buurt woonde). En toen de trossen los en naar huis!

Van de terugreis naar Nederland weet ik me niet veel te herinneren, evenmin van de vliegende vissen die met onze boot meevlogen. Wij hadden

De dag erna was het groot feest, het ouderlijk huis was versierd. De beide harmonieën zouden een serenade komen brengen. Maar eerst kwamen mijn vrienden van de 'witte knop' op bezoek en die namen me natuurlijk mee naar het café.

Na Darmaradja was het voor ons genoeg geweest en mochten we naar huis. Maar voordat we aan onze terugreis begonnen, gingen we voor het laatst terug naar Semarang en namen we daar op Ereveld Candi op gepaste en emotionele wijze afscheid van onze 25 vrienden, die we daar in Nederlands-Indië hebben moeten achterlaten.

Toch nog een laatste ontmoeting met een Eijdsenaar. Wij waren al ingescheept en stonden aan de reling te kijken wat er zich zoal op de kade afspeelde, toen er iemand met een motor kwam aanrijden en naar ons begon te wuiven. Opeens herkenden

daar geen interesse meer in, we wilden naar huis.

De verwelcoming in de haven in Nederland duurde schijnbaar te lang voor ons, want we hadden nog een lange busreis voor de boeg. Op iedere plaats die we aandeden om iemand thuis af te leveren, steeg er gejuich op. Wij uit Eijdsden waren ongeveer als laatsten aan de beurt. Eindelijk na 2,5 jaar zag ik mijn ouders, broers en zusjes weer. Behalve mijn broer Bér, want die zat nog op Sumatra. Het hele gezin was blij en de meegebrachte souvenirjes werden snel uitgedeeld.

Reünie VOMI Binnenland regio Utrecht/ 't Gooi

Voor de vierde achtereenvolgende keer werd op 24 oktober 2018 in de Kromhoutkazerne voor VOMI Binnenland regio Utrecht/ 't Gooi een reünie georganiseerd met de hulp van de heer Anton Mouwen en zijn echtgenote Irene. Omdat het aantal leden sterk terugloopt, werden ook de leden van de Bond van Wapenbroeders uit deze regio uitgenodigd. Totaal 25 personen hebben zich toen voor de reünie aangemeld, echter door ziekte etc. was het daadwerkelijke aantal deelnemers 19. Hoewel de groep klein in aantal was, werd het toch een gezellige bijeenkomst. Om 14.30 uur werd begonnen met koffie/thee en spekkoek. De secretaris van VOMI Binnenland (Klaas Orsel) heette eenieder van harte welkom en Irene Mouwen schetste in het kort haar verleden tijdens de Indië-tijd m.n. haar verblijf in een

Jappenkamp op Sumatra en de Bersiap-periode in Batavia. Jaap Krikke las vervolgens de namen voor van de overleden sobats in 2017 en 2018. De onderlinge band werd door

de aanwezigen versterkt met mooie verhalen en liedjes. Na het Indisch buffet werd om 18.00 uur de bijeenkomst afgesloten en keerde men voldaan huiswaarts.

Seniorenhulp Nederland
Meer dan alleen verhuizen...

BEL: 010 - 8882215

Senioren-
verhuizing
Volledig verzorgd!

Woning-
ontruiming
Huur- en
koopwoning

Schilder-
en kluswerk
Stofferen
en behangen

Spoed-
oplevering
Binnen 7
dagen Jeeg

de beste in
**VERHUUZEN
EN ONTRUIMEN**
Seniorenhulp
Nederland

www.seniorenhulp.com

De tjikar (ossenvagen) van Boenteran

Als resultaat van de Renville-overeenkomst werd begin 1948 in het toenmalig Nederlands Oost-Indië een status quo-lijn vastgesteld. Aan weerszijden van deze lijn bevond zich een gedemilitariseerde zone, waarin uitsluitend politie-eenheden voor veiligheid en rust dienden te zorgen. Ook "Ampat-Lima" kreeg hierin een taak te vervullen en onze mannen patrouilleerden met een gele band om de arm waarop de letters VP (veiligheidspolitie) stonden, terwijl aan de andere kant de leden van de TNI met een rode band om de arm waarop de letters PK (polisie keamanan) prijkten, eveneens surveilleerden.

Helaas was infiltratie vanuit republikeins gebied schering en inslag, met als gevolg vele ontvoeringen van leden van het burgerlijk bestuur, brandstichtingen en de nodige rampokgevallen. Ook het plaatsen van mijnen en het leggen van bommen ging gewoon door. Het was ons wel duidelijk, dat er zeer goede contacten bestonden tussen deze infiltranten en bepaalde leden van de bevolking in ons gebied. Mede hierdoor konden bedoelde infiltranten tijdig worden gewaarschuwd bij de nadering van onze patrouilles, die dan natuurlijk achter het net visten.

Tijdens mijn diensttijd in de VP-zone waren we gelegerd op de post Wonomoeljo. Nu lag in ons gebied ook de kampong Boenteran, die door de mannen van de IVG (Inlichtingendienst) Beloem Terang (nog niet duidelijk, helder) werd

genoemd, daar men vanuit deze kampong de nodige contacten met de "andere kant" vermoedde. Men wist evenwel nog niet het fijne van de zaak en kon daarom nog niet tot een gerichte actie overgaan. Een hinderlaag nabij deze kampong om een eventueel bezoek van infiltranten op te vangen, leek de beste oplossing. Om evenwel volledig onopgemerkt de plaats van de te leggen hinderlaag te bereiken, was de grote moeilijkheid. Denk hierbij alleen maar eens aan de "gladakkers" (kamponghonden) die bij het minste gedruis als wilden aansloegen. Als zo iets zou gebeuren dan waren de infiltranten en hun kornuiten gewaarschuwd en was al onze moeite voor niets.

Toen werd het plan geopperd om met een viertal mannen -verborgen onder stro- in een tjikar met op de bok een Javaan

van de inlichtingendienst, de kampong binnen te trekken. Zo gezegd, zo gedaan. Het lukte allemaal wonderwel en de kampongwachten -wel nieuwsgierig naar de late bezoeker- hadden dan ook niet het geringste vermoeden dat zich onder het stro vier "belanda's" bevonden en geloofden het verhaal van de voerman op doorreis die in Boenteran de nacht wilde overblijven. Inderdaad liepen die nacht vijf TNI-infiltranten, die het voornemen hadden bommen te plaatsen, in de opgezette val. Hun boze plannen konden deze keer voorkomen worden dankzij een variant op oude krijgslisten zoals b.v. het turfschip van Breda. Nu was het de "tjikar van Boenteran" waardoor een succesje kon worden geboekt.

Tj. Steensma

Nieuwe Leden

Naam	Woonplaats	Onderdeel
Spitthoff, G. Verstraten, P.	Silvolde Axel	Lua 17 BI

Zeeland

Secr. M.J. Boogaard
 Van Raaltestraat 97
 4384 GD Vlissingen
 Tel. 0118-418641
 E-mail: papua@zeelandnet.nl

Contributie 2019

Gelieve de contributie voor 2019 (ad € 15,00) te voldoen op bankrekeningnummer NL20 INGB 0000 5298 62 ten name van VOMI Zeeland o.v.v. "Contributie 2019". Betaling dient te geschieden **vóór 20 maart 2019**, niet tijdige betaling heeft uitschrijving als lid tot gevolg.

Jaarvergadering 2019

De jaarvergadering 2019 wordt gehouden op woensdag 20 maart 2019 bij Hotel Van der Valk te Goes. Ontvangst vanaf 10.00 uur. De eigen bijdrage voor het buffet bedraagt € 15,00 per persoon. Uw betaling is tevens uw aanmelding voor deze jaarvergadering.

Bezoek

In verband met mijn ziekte Hodgkin (waarvoor ik in Rotterdam wordt onderzocht en behandeld) werd ik op dinsdag 11 december 2018 verrast met een bezoek van de voorzitter (de heer L. Noordzij) en de vicevoorzitter/secretaris (de heer K.J. Orsel) van VOMI Nederland. Ik waardeer dit bezoek zeer en het heeft ook veel voor mij betekend, bovendien kreeg ik nog een mooie fruitmand aangeboden. Mede namens mijn echtgenote heel hartelijk dank daarvoor.

Zuid-Holland

Secr. H.H.M. Mergler
 De Drentsehof 25 b
 2951 VZ Alblisserdam
 Tel. 078-6913515
 E-mail:
 Veteranen26706@ziggo.nl
 Soc. Comm. I:
 Tel. 078-6195902
 Soc. Comm. II:
 Tel. 010-4340970

Twee Briljanten huwelijken

Op 12 december 2018 vierden de heer en mevrouw Van Kempen uit Oude Tonge hun 65-jarig huwelijksfeest.

De heer en mevrouw Van Kempen

Op 23 december 2018 vierden de heer en mevrouw Van der Eijk uit Schipluiden hun 65-jarig huwelijksfeest.

Beide echtparen namens het bestuur en de leden van VOMI Zuid-Holland van harte gelukkigwens.

Contactmiddag in Oude Tonge

De eerste contactmiddag van 2019 zal worden gehouden op 12 maart 2019 in gebouw Diakonia, Kolfweg 1, 3255 BK Oude Tonge. Inloop vanaf 13.30 uur, aanvang 14.00 uur. Ook leden van de Bond van Wapenbroeders zijn altijd welkom.

Algemene Ledenvergadering 2019

Deze Algemene Ledenvergadering (ALV) wordt gehouden op woensdag 17 april 2019 in zalencentrum "Hemelsblauw" in Honselersdijk, Poeldijksepad 1 (tel. 0174-625225). "Hemelsblauw" is de nieuwe naam voor zalencentrum "Rehoboth" in Honselersdijk. Het bestuur ontvangt u graag vanaf 10.30 uur, de vergadering begint om 11.00 uur. In de pauze serveren wij een kopje soep met een broodje. De agenda en de overige vergaderstukken worden u op verzoek toegezonden. U kunt deze stukken opvragen bij de secretaris. U komt toch ook?

Indië Monument Den Haag

Op 4 mei 2019 zal er door het bestuur weer een korte herdenking worden georganiseerd bij het Indië Monument aan de Ver-Huëllweg / Prof. Teldersweg te Den Haag. Aanvang herdenking is 11.00 uur.

Limburg

Secr. M.E.H. Dols
 Heerlenerweg 47
 6132 CL Sittard
 Tel. 046-4522739
 Mobiel: 06-10660039
 E-mail: marlie.dols@home.nl
 Soc. Comm. Tel. 077-3822592

Onze eerste bijeenkomst in het nieuwe jaar is de **Jaarvergadering op 9 april a.s. in Kessel-Eik**. Aanvang van deze jaarvergadering is 14.00 uur, u kunt zich nog tot uiterlijk 1 april aanmelden voor deze vergadering.

De andere data van onze activiteiten zijn: 14 juni Reünie (u ontvangt hiervoor nog een uitnodiging), 3 september en 12 november. Alle activiteiten zijn in het Gemeenschapshuis te Kessel-Eik.

Contributie 2019

Denkt u aan de betaling van de contributie voor 2019! Deze contributie (€ 15,00 p.p.) gaarne overmaken op bankrekeningnummer NL16 INGB 0006 7297 86 t.n.v. VOMI Limburg te Weert.

Betaling dient te geschieden **vóór 1 april 2019**. Niet tijdige betaling heeft uitschrijving als lid tot gevolg en u ontvangt dan ook geen "SOBAT" meer.

Mochten er nog vragen zijn, dan kunt u te allen tijde contact opnemen met uw secretaris.

Binnenland

Secr. *K.J. Orsel*
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorsel@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254231
E-mail:
ppg.gommers@kpnmail.nl

Contactpersonen voor de regio Overijssel zijn de heren
J. Oldenbeuving (0572-358947)
en A.W. Scholten (038-4216205).

Contactpersonen voor de regio Utrecht / 't Gooi zijn de heren
A. Mouwen (030-6951179) en
R.L. Dorrestijn (06-45652874).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant Oost zijn de heren
F. Heidendaal (040-2025055)
en
H. Withoos (040-2534660).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant West zijn de heren
A. Roodenburg (0165-323490)
en
P.N. Welten (0165-312816).

Contactpersonen voor de regio De Veluwe zijn de heren
F.T. Dürst Britt (0578-691646)
en
A.F. Steenkist (0341-423201).

Van de penningmeester

U kunt uw contributie voor 2019 (ad € 15,00) overmaken op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 t.n.v. VOMI Binnenland o.v.v. 'Contributie 2019'.

Regio Noord-Brabant West

Op 14 december jl. kwamen ongeveer 75 leden bij elkaar voor de jaarlijkse kerstbijeenkomst op de kazerne in Roosendaal. Na de ontvangst met koffie en een stukje banketstaaf kon men onder het genot van een drankje en een hapje gezellig bijpraten. Jan Bakkeren zorgde weer voor de muzikale ondersteuning met muziek uit oude tijden en natuurlijk was er weer de loterij met prachtige prijzen. De samenkomst werd afgesloten met een sfeervolle kerstmaaltijd die wederom uitstekend was verzorgd door Paresto Roosendaal.

Bijeenkomsten 1e helft 2019

Woensdag 13 maart 2019 in de Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal.

Woensdag 1 mei 2019 in de Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal.

De zomerbijeenkomst staat voorlopig gepland op vrijdag 7 juni 2019. De definitieve datum wordt later bekend gemaakt.

Regio Noord-Brabant Oost

De reünie 2019 is op dinsdag 7 mei a.s. in de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Ontvangst vanaf 10.00 uur, 14.00 uur rijstmaaltijd, 16.30 uur einde reünie.

De reünie wordt opgeluisterd door het 'Heuveltrio'. De kosten zijn € 10,00 per persoon te voldoen op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 t.n.v. VOMI Binnenland onder vermelding van Reünie NBO met uw naam en telefoonnummer. Aanmelden kan tot **uiterlijk 1 mei a.s.** Vergeet niet een geldig legitimatiebewijs mee te nemen!

Contactadressen zijn:
fritsheidendaal1938@gmail.com (tel. 040-2025055) en harryent@veteranen.nl (tel. 040-2534660).

Regio De Veluwe

Het was op 14 november 2018 een geslaagde eindejaarsbijeenkomst in de Officierscantine op de Legerplaatst bij Oldebroek waarbij 25 sobats en partners aanwezig waren. Ook in ons midden was de voorzitter van het bestuur van VOMI Binnenland, de heer Jos Mol. U weet dat we ons begin 2018 bij VOMI Binnenland hebben aangesloten als regio De Veluwe. Namens u allen heeft Frits Dürst Britt (of een van de andere sobats) de volgende afscheidsdiensten bijgewoond na het overlijden van sobats Johan Romijn uit Ermelo, Gerrit van Wenum uit Stroe, Kees van den Hardenberg uit Elspeet, Rien Knook uit Wolfheze en Th. Boersma uit Westervoort. Bij ontvangst van een rouwkaart zullen we proberen om u via internet op de hoogte te stellen van een kameraad die ons is ontvallen.

De volgende bijeenkomst is op woensdag 17 april 2019 in de Kumpulan op het landgoed Bronbeek. Ontvangst vanaf 10.00 uur en einde om ca. 15.00 uur. In verband met de maaltijd aanmelden **vóór 10 april** bij Frits Dürst Britt (telefoon: 0578-691646 of e-mail: ftdurstbritt@kpnmail.nl). Aan deze bijeenkomst zijn voor u (behalve de reiskosten) geen verdere kosten verbonden. U wordt vriendelijk verzocht een kleine attentie voor de verloting mee te nemen.

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saluut aan:

Naam	Voort	Woonplaats	Onderdeel
Bakker,	A.J.	Dokkum	Hupva
Broeckhuljzen, van	C.J.M.	Utrecht	VD MJ
Brouwer,	S.	Lecuwarden	37 AAT
Brouwer-Yntema, Mevr.	P.	Makkum	
Buls-de Jong, Mevr.	C.	De Lier	
Bruljn, de	A.J.	Maassluis	6 RS
Doevendans,	J.	Sneek	LVT
Hoeven, van der	M.J.	Rotterdam	3-42 RVA
Kamp, van der	A.J.	Bedum	5 GRG
Kingma,	J.O.	Harlingen	5-4 RI
Klaassens,	J.	Assen	Vbdd
Knook,	M.J.	Wolfheze	
Kres,	J.	Den Haag	
Kurvers,	G.M.	Stevensbeek	1-3 RI
Lodder,	P.	Papendrecht	7-3 RI
Maas,	C.	Udenhout	8 RVA
Mijwaart,	P.L.	Nederhorst den Berg	KLu
Plas, van der	W.	Katwijk	5-8 RI
Pos,	G.	Vinkeveen	
Rees-Plerik, van Mevr.	D.	Meppel	
Rog,	J.	Rotterdam	Staf 2e Divisie
Ros,	A.J.	Halsteren	KLu
Sinke,	G.	Middelburg	2-14 RI
Sla,	C.	Schiedam	Infanterie
Timmers,	C.	Rosmalen	LLua
Tolsma-Faber, Mevr.	C.	Harlingen	
Verhoeven,	J.	Ameide	5-3 RI
Vermeer,	N.	Maasland	6 GRG
Warmerdam,	Th.J.	Noordwijkerhout	
Wasman,	W.T.	Schiedam	1-2 RVA
Weerdt, de	H.	Dordrecht	6-5 RI
Woude, van de	W.	Buitenpost	4-4 RI
Zijlstra-Ypma, Mevr.	A.J.	Tzummarum	
Zingstra-Barelds, Mevr.	A.	Westerbork	

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

SOCIAAL COMMISSARISSEN

**Voorzitter/secretaris Sociale Commissie
Budgethouder Fonds Sociale Zorg (FSZ)**
Theo H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416936
E-mail: Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten
Ger de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771902

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen

Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
tel. 0616-49 19 53
f.vandreumel@outlook.com

Friesland

Hans N. Blom
Tjalk v.d. Walstraat 24T
8723 CA Koudum
tel. 0514-52 21 07

Limburg

H.A.M. van Haeff
Past. Stassenstraat 44
5921 CV Venlo
tel. 077-3822592
hamanvanhaeff@online.nl

VOMI Binnenland

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyalaan 23
8072 HJ Nunspeet
tel. 0341-254231
ppg.gommers@kprmail.nl

Regio Noord-Brabant West

De heer P.N. Welten
tel. 0165-312816

Zuid-Holland

W.A. J.K. (William) Roza
Heemraadstraat 9
3131 VG Vlaardingen
tel. 010-4340970
w.roza3@kpnplanet.nl

Noord-Holland

Nico Baan
Molenwerfslaan 58
2103 TE Heemstede
tel. 023-5283987
nbaan@kprmail.nl

Zeeland

Marcel J. Boogaard
Van Raakestraat 97
4384 GD Vlissingen
tel. 0118-418641
papa@zeelandnet.nl

Regio Overijssel

De heer J. Oldenbeuving
tel. 0572-358947

Regio De Veluwe

De heer F.T. Dürst Britt
tel. 0578-691646

Mevr. D.P. (Ineke)

van Genderen
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
tel. 078-6195902
igen@online.nl

FONDS SOCIALE ZORG

Budgethouder Theo H.A. Rump, adres zie boven

VOM (Noord Veluwe/Oostelijk Flevoland)

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyalaan 23
8072 HJ Nunspeet

Tel. 0341-254231

E-mail: ppg.gommers@kprmail.nl

SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling:

VOMI Borstembleem	€ 11,00	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	OVW draaginsigne met surete vergulde en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Draagspeld Witte Anjer	€ 2,50	1.50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo) voor opmaak bloemstukken	€ 9,00 per lint
Demobilisatie speld (zilver, origineel)	€ 8,00		
VOMI kruidenbitter	€ 10,00		
Speld met VOMI logo (goudkleurig)	€ 5,00		
VOMI-cap	€ 10,00		
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 12,50		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de portokosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Theo Rump, Albatrosstraat 14, 2352 EG Leiderdorp, tel 071-5416936.

Via @mail: theorump@gmail.com

Budgethouder: Rekeningnummer NL61 INGB 0006 1318 44 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp